

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME

LANDSVERORDENING van 23 maart 1960
houdende bepalingen tot wering en bestrijding van lepra.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is het Leprabesluit 1929 (G.B. No. 79), geldende tekst G.B. 1953 No. 28, door een nieuwe regeling te vervangen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

Onder leiding van de Directeur van Volksgezondheid wordt door daartoe door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid aangewezen geneeskundigen toezicht gehouden op personen die lijden of hebben geleden aan lepra, op hen die ervan verdacht worden aan lepra te lijden, op hen die gevaar zouden kunnen opleveren lepra over te brengen en op de inrichtingen, welke tot behandeling, verpleging, verzorging of huisvesting van de in dit artikel bedoelde personen dienen.

Artikel 2.

1. Tot oprichting, ingebruikneming, uitbreiding of verplaatsing van een der in artikel 1 bedoelde inrichtingen wordt de vergunning vereist van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid.
2. Tot de sluiting van zodanige inrichtingen mogen de bestuurders niet overgaan, dan na schriftelijke toestemming van de

Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, met inachtneming van door hem te stellen voorwaarden.

Artikel 3.

1. De eisen, waaraan de in artikel 1 bedoelde inrichtingen moeten voldoen, worden bij landsbesluit geregeld.
2. Voor elke in artikel 1 bedoelde inrichting wordt een reglement van orde door het bestuur daarvan ingediend ter goedkeuring en vaststelling door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid.
3. In het reglement van orde kan aan de directeur van de inrichting de bevoegdheid worden toegekend om bij niet-nakomen van de daarin omschreven verplichtingen disciplinaire straffen op te leggen.

Als disciplinaire straffen kunnen worden opgelegd:

- a. onthouding van genotmiddelen,
- b. onthouding van geld tot maximaal de helft van het dagloon gedurende ten hoogste twee weken,
- c. arrest tot ten hoogste drie dagen en bij herhaling binnen een jaar, tot ten hoogste twee weken.

Geen straf wordt opgelegd dan nadat de overtreder door de directeur van de inrichting is gehoord.

Artikel 4.

1. Een inrichting welke niet voldoet aan de krachtens artikel 3 vastgestelde eisen kan door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid worden gesloten.
2. Van de beslissingen bedoeld in het vorige lid, alsook in artikel 2 lid 1, artikel 3 lid 2 en artikel 26 leden 1 en 3 is beroep mogelijk op de Raad van Ministers.

Artikel 5.

1. Door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid wordt een commissie van geneeskundigen ingesteld, bestaande

uit drie leden en twee plaatsvervangende leden, die daartoe telkens voor een jaar worden aangewezen.

2. De Voorzitter wordt uit de leden door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid aangewezen.

3. Als secretaris treedt op het alszodanig door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid aangewezen lid der commissie.

4. De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid stelt een instructie voor de commissie vast.

5. De commissie spreekt haar oordeel uit in een voltallige vergadering van ten minste drie leden of plaatsvervangende leden.

Artikel 6.

1. De in artikel 1 bedoelde geneeskundigen kunnen, zo dikwijls zulks door de Directeur van Volksgezondheid noodzakelijk wordt geacht, de personen onderzoeken die ervan verdacht worden aan lepra te lijden, alsmede huisgenoten van lepralijders en andere personen die op zodanige wijze of in zodanige mate met een lepralijder in contact zijn geweest of komen, dat besmetting zou kunnen hebben plaats gehad, respectievelijk zou kunnen plaats vinden.

2. Indien de in lid 1 bedoelde personen weigeren zich aan het onderzoek te onderwerpen, kunnen zij vanwege de Directeur van Volksgezondheid voor de in artikel 1 bedoelde geneeskundigen ter onderzoek worden gebracht of, voorzover zij zich nog niet in een inrichting bevinden, in een ziekeninrichting worden opgenomen, ten einde aan zodanige onderzoekingen te worden onderworpen.

Artikel 7.

1. De in artikel 1 bedoelde geneeskundigen beslissen aan de hand van de resultaten van het onderzoek betreffende de in artikel 6, lid 1 bedoelde personen of zij al dan niet aan lepra lijden dan wel ervan verdacht worden aan lepra te lijden.

2. Personen van wie wordt vastgesteld dat zij niet of niet meer lijdende zijn aan lepra, worden tot het vrije verkeer toegelaten, in het laatste geval al dan niet onder door de in artikel 1 bedoelde geneeskundigen te stellen voorwaarden. Aan deze personen wordt kosteloos een gedagtekende verklaring daaromtrent uitgereikt.

3. Personen die ervan verdacht worden aan lepra te lijden, worden onder geregeld toezicht gehouden onder door de in artikel 1 bedoelde geneeskundigen op te leggen voorwaarden.

4. Personen van wie wordt vastgesteld dat zij aan lepra lijden, kunnen door de in artikel 1 bedoelde geneeskundigen worden verplicht zich in een daartoe aangewezen inrichting te laten opnemen.

5. In de naar het oordeel van de in artikel 1 bedoelde geneeskundigen daartoe geëigende gevallen wordt door hen aan personen bedoeld in lid 4 toegestaan, hetzij onder bepaalde voorwaarden afgezonderd te wonen en te verblijven, hetzij onder bepaalde voorwaarden tot het vrije verkeer te worden toegelaten.

6. De in het vorige lid bedoelde personen kunnen, bij niet-naleving van die voorwaarden, na onderzoek door de in artikel 1 bedoelde geneeskundigen in een inrichting worden geplaatst.

Artikel 8.

1. Van de beslissingen bedoeld in artikel 7 is beroep mogelijk op de in artikel 5 bedoelde commissie.
2. De uitvoering van de beslissingen wordt door het instellen van beroep niet opgeschort.

Artikel 9.

1. De personen die in een inrichting als in artikel 1 bedoeld, zijn opgenomen, worden ten minste eenmaal per jaar aan een leprologisch onderzoek onderworpen.
2. Ten minste eens in de twee jaren wordt ten aanzien van

de personen als bedoeld in het vorige lid over de voortduring van de isolatie door de geneeskundigen als bedoeld in artikel 1 beslist.

3. Eens per jaar wordt door de geneeskundigen als bedoeld in artikel 1 een lijst van personen als bedoeld in lid 1, vermeldende de ziekte-toestand waarin zij verkeren, overgelegd aan de Directeur van Volksgezondheid.

Artikel 10.

1. Personen die in een inrichting als bedoeld in artikel 1 zijn opgenomen, mogen deze niet verlaten, tenzij met vergunning van de in artikel 1 bedoelde geneeskundigen onder door hen te stellen voorwaarden.

2. Overplaatsing van patiënten als bedoeld in artikel 7, lid 4 van de ene inrichting naar een andere geschiedt alleen op last of met vergunning van de in artikel 1 bedoelde geneeskundigen.

3. Alleen met toestemming van de Procureur-Generaal en onder door deze op voorstel van de Directeur van Volksgezondheid te stellen voorwaarden kan een leprolijder Suriname verlaten of uit het land worden gezet.

Artikel 11.

1. Degenen van wie wordt vastgesteld, dat zij aan lepra lijden, kunnen door de in artikel 1 bedoelde geneeskundigen aan behandeling met middelen, die ter bestrijding van lepra door de wetenschap als deugdelijk zijn erkend, worden onderworpen. De behandeling geschiedt kosteloos.

2. Indien zij zich zodanige behandeling niet of niet regelmatig laten welgevallen, kunnen zij, zo zij zich niet reeds in een inrichting bevinden, op last van de in artikel 1 bedoelde geneeskundigen naar een inrichting worden overgebracht.

3. Tegen de in leden 1 en 2 bedoelde beslissingen is beroep mogelijk op de in artikel 5 bedoelde commissie.

Artikel 12.

De in artikel 1 bedoelde geneeskundigen kunnen worden belast met de onderzoekingen en het toezicht, in deze verordening voorgeschreven, voorts met de onderzoekingen welke in de voorwaarden voor toelating tot het vrije verkeer zijn voorgeschreven en met de controle op de naleving dier voorwaarden.

Artikel 13.

1. Elke school wordt bezocht door een van de bij artikel 1 bedoelde geneeskundigen of een andere door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid aangewezen geneeskundige, die zowel bij het schoolpersoneel als bij de schoolkinderen een nauwkeurig onderzoek naar het voorkomen van lepra instelt, telkens wanneer de Directeur van Volksgezondheid zulks wenselijk acht, met dien verstande, dat het nieuwbenoemde personeel en de nieuwingeschrevenen leerlingen vóór de toelating tot de school dit onderzoek voor de eerste maal zullen ondergaan. Het schoolpersoneel en de kinderen die zich aan dit onderzoek niet willen onderwerpen, worden niet tot de school toegelaten, behoudens het in het volgende lid bepaalde.

2. De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid wijst op verzoek van betrokkenen, in plaats van de in het vorige lid bedoelde geneeskundige, een andere geneeskundige voor het verrichten van het onderzoek aan.

Artikel 14.

Alle geneeskundigen in Suriname zijn, wanneer zij van enige persoon verneemen dat hij aan lepra lijdt, verplicht, terstond daarvan schriftelijk mededeling te doen aan de Directeur van Volksgezondheid met opgave, voor zover mogelijk, van naam, voornaam (voornamen), geslacht, leeftijd, ras, woonplaats en verdere bijzonderheden ter aanduiding van die persoon.

Artikel 15.

Geneeskundigen, alsook hoofd- of medebewonerse eigena-

1960

ren, verhuurders en huurders van woningen, waarin zich lepra lijders of personen die ervan verdacht worden aan lepra te lijden, bevinden of bevonden hebben; voorts de bestuurders en het personeel van enig gesticht of enige inrichting, zijn verplicht tot het onverwijld verstrekken van alle inlichtingen welke de geneeskundigen als bedoeld in artikelen 1 en 5 en de betrokken gouvernements-geneesheren in de landelijke districten verlangen ten aanzien van de lepralijders of degenen die ervan verdacht worden aan lepra te lijden.

Artikel 16.

1. Iedere gouvernements-geneesheer in een landelijk district doet nauwkeurig onderzoek naar de aanwezigheid van lijdens aan lepra in zijn ressort.
2. Hij voert de in lid 1 van artikel 13 omschreven taak in zijn ressort uit.
3. Hij onderzoekt, houdt toezicht op en behandelt eventueel de in zijn ressort verblijvende personen die ervan verdacht worden te lijden aan lepra of die aan lepra lijden of die onder voorwaarden tot het vrije verkeer zijn toegelaten.
4. Voor het vervoer van de in lid 3 bedoelde personen naar een door de Directeur van Volksgezondheid aan te wijzen plaats, roept hij de tussenkomst van de Districts-Commissaris in.

Artikel 17.

De Directeur van Volksgezondheid en de in artikelen 1 en 16 bedoelde geneeskundigen kunnen voor de uitvoering en naleving van de bij of krachtens deze landsverordening bevolen maatregelen de hulp van de sterke arm inroepen.

Artikel 18.

1. Kinderen, geboren uit ouders van wie één aan lepra lijdt of die beiden aan lepra lijden, kunnen op last van en door de zorg van de in artikel 1 bedoelde geneeskundigen onmiddellijk na de geboorte van de aan lepra lijdende (ouder(s)) afgezonderd worden gehouden.

2. Dengelijke kinderen moeten, zo dikwijls de Directeur van Volksgezondheid dit nodig acht, voor een van de in artikel 1 bedoelde geneeskundigen ter onderzoek worden gebracht.
3. De wettelijke vertegenwoordigers van die kinderen zijn verplicht te zorgen voor de richtige nakoming van het in het vorige lid bepaalde.
4. Blijven zij, ook na aanmaning door de Directeur van Volksgezondheid in gebreke om de betreffende kinderen voor onderzoek te brengen, dan is ten aanzien van deze kinderen het bepaalde in artikel 6, lid 2 toepasselijk.

Artikel 19.

1. Indien de bij of krachtens deze landsverordening opgelegde maatregelen onder curatele gestelden of minderjarigen betreffen, zijn hun vertegenwoordigers verplicht aan de naleving of uitvoering daarvan mede te werken.
2. Overtreding van het bepaalde in het vorige lid en in artikel 18 wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

Artikel 20.

1. De Directeur van Volksgezondheid kan gebouwen, vaar- en voertuigen, voorwerpen, goederen of waren, die gevaar voor verspreiding van lepra zouden kunnen opleveren, doen reinigen, ontsmetten en vrijmaken van ongedierte. Hij kan zodanige onroerende en roerende goederen die niet hienvoor in aanmerking komen, doen vernietigen. Die goederen worden vóór de vernietiging gewaardeerd, na advies van een door de Directeur van Volksgezondheid daartoe aan te wijzen deskundige. Het bedrag waarvoor de goederen gewaardeerd zijn, wordt de eigenaar als schadeboestelling uitgekeerd of te zijnen behoeve in de consignatiekas gestort.
2. Het vervoer van de lepralijders, de reiniging, ontsmetting en het verbranden of op andere wijze onschadelijk maken van voorwerpen, goederen of waren, geschieden volgens de voor-

1960

schriften, door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid vastgesteld.

3. In geval van overtreding van het bepaalde in artikel 22 lid 1 g komen de kosten van reiniging, ontsmetting en vrijmaking van ongedierte als bedoeld in lid 1, ten laste van de overtreder. De inning van deze kosten geschiedt op de wijze van invordering van belastingen. Indien reiniging, ontsmetting en vrijmaking van ongedierte in dit geval niet mogelijk zijn, kan vernietiging plaats vinden zonder voorafgaande waardering en zonder schadeloosstelling.

Artikel 21.

1. De geneeskundige, die niet voldoet aan het te zijnen opzichte in artikel 14 bepaalde, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

2. Indien tijdens het plegen der overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, wordt hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste eenduizend gulden opgelegd.

Artikel 22.

1. Met hechtenis van ten hoogste veertien dagen of geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden wordt gestraft:

a. hij, die een inrichting als bedoeld in artikel 1 opricht, in gebruik neemt, uitbreidt, verplaatst of in gebruik blijft houden, zonder vergunning van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;

b. hij, die niet voldoet aan het bepaalde in artikel 2, tweede lid;

c. hij, die in strijd handelt met de eisen krachtens artikel 3 gesteld;

d. hij, aan wiens schuld te wijten is, dat iemand zonder de daartoe strekkende beslissing van de in artikel 1 bedoelde geneeskundigen in een inrichting als bedoeld in artikel 1, wordt opgenomen of zich zonder de vereiste toestemming daaruit verwijdert;

- e. hij, die opzettelijk nalaat te voldoen aan de in artikel 15 opgelegde verplichting;
- f. hij, die zich verzet tegen de maatregelen genomen krachtens artikel 20.
- g. hij, die iemand, die schuldig is aan of vervolgd wordt ter zake van overtreding van artikel 22, lid 2, vervoert, doet vervoeren, een vaar- of voertuig ter beschikking stelt, of op andere wijze behulpzaam is;
- h. hij, die niet voldoet aan het bepaalde in artikel 26, lid 3.

2. Met hechtenis van ten hoogste veertien dagen wordt gestraft hij, die in een inrichting als bedoeld in artikel 1 is opgenomen en deze verlaat zonder de vergunning als bedoeld in artikel 10, lid 1. Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan hechtenis van ten hoogste een maand worden opgelegd.

Artikel 23.

1. De feiten, in deze landsverordening strafbaar gesteld, worden beschouwd als overtredingen.

2. Indien een der feiten, bij deze landsverordening strafbaar gesteld, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolgning ingesteld en worden de straffen uitgesproken tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten.

Artikel 24.

1. Ter uitvoering en handhaving en voor het toezicht op de naleving van deze landsverordening en van het krachtens deze landsverordening bepaalde, alsmede ter opsporing van overtredingen van deze landsverordening, hebben de in artikel 25 bedoelde personen te allen tijde toegang tot terreinen of gebouwen. Wordt hun die toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich die, desnoods met behulp van de sterke arm.

1960

2. Moeten zij een woning binnentreden, dan doen zij dat tegen de wil van de bewoner niet, dan op vertoon van een schriftelijke last, te Paramaribo, van de Procureur-Generaal en in de landelijke districten van de betrokken Districts-Commissaris.
3. Van dit binnentreden maken zij proces-verbaal op, dat binnen driemaal vier en twintig uren aan hem, wiens woning is binnengetreden, in afschrift wordt medegeedeeld.

Artikel 25.

Met het opsporen van de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten, zijn, behalve de bij artikel 8, sub 10 tot en met 40 van het Wetboek van Strafvordering genoemde ambtenaren, belast de Directeur van Volksgezondheid, de in artikelen 1, 5 en 16 bedoelde geneeskundigen en andere door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid daartoe aangewezen personen.

Overgangs- en slotbepaling.

Artikel 26.

1. De bestuurders der inrichtingen in artikel 1 bedoeld, die bij de inwerkingtreding van deze landsverordening bestaan, zijn verplicht binnen 6 maanden na de inwerkingtreding van het landsbesluit ex artikel 3 een vergunning te vragen aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid tot het in gebruik houden dier inrichting, welke vergunning kan worden geweigerd, indien niet voldaan kan worden aan de eisen, krachtens artikel 3 te stellen.
2. Bij niet-voldoening aan deze verplichting staan de in het vorige lid bedoelde inrichtingen gelijk met nieuwe, waarvoor geen vergunning is verkregen.
3. Eveneens is een vergunning vereist van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid voor het bestemmen der inrichtingen, terreinen of gebouwen tot een ander doel dan omschreven in artikel 1.

Artikel 27.

1. Deze landsverordening welke kan worden aangehaald als „Lepraverordening” met vermelding van het jaar waarin zij in het Gouvernementsblad is geplaatst, treedt in werking op een door de Gouverneur te bepalen tijdstip.

2. Aan het slot van artikel 72 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering wordt een volzin toegevoegd luidende als volgt:

„Gevangenneming of gevangenhouding kan eveneens worden bevolen bij niet-nakoming van het bepaalde in artikel 22, lid 2 van de Lepraverordening 1960 (G.B. No. 37).”.

3. Bij het in werking treden van deze landsverordening vervalt het Lepra-besluit 1939 (G.B. No. 79), geldende tekst G.E. 1953 No. 28.

Gegeven te Paramaribo, de 23ste maart 1960.

J. VAN TILBURG.

De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,

E. ENSBERG.

De Minister van Justitie en Politie,

H. SHRIEMISIER.

Uitgegeven te Paramaribo, de 23ste maart 1960.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

S. D. EMANUELS.